

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 118
Şedința publică din
Președinte
Grefier

Pe rol, soluționarea cauzei având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite” formulată de contestatoarea S.C.
jud. Suceava, în contradictoriu cu părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava.**

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 15 ianuarie 2009, susținerile părților fiind consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte din prezenta sentință și când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru data de 22 ianuarie 2009 și pentru astăzi, 26 ianuarie 2009.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 21.05.2008 sub nr. , reclamanta S.C. , jud. Suceava a

solicită, în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei de impunere nr. și a raportului de inspecție fiscală nr.

ce a stat la baza emiterii acesteia, precum și anularea deciziei nr. emisă de părâtă în soluționarea contestației pe care a formulat-o, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că, în primul rând, prin decizia de impunere nr. , activitatea de inspecție fiscală Suceava a stabilit că reclamanta datorează bugetului de stat suma de lei reprezentând lei impozit pe profit și lei majorări reținându-se, în esență că, în cursul anului 2006, societatea a înregistrat intrări de material lemnos în baza unor documente contabile care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ și că administratorii societăților de la care s-au efectuat intrările au declarat că nu au avut relații comerciale cu societatea.

În al doilea rând, decizia de impunere este nelegală, în condițiile în care evidențierea în contabilitate a intrărilor de material lemnos s-a făcut în baza facturilor de achiziție emise de furnizori, singurele care reprezintă, în temeiul H.G. nr. 427/2004, documente contabile. Avizele de însoțire a mărfuii reprezintă formulare cu regim special care însotesc materialul lemnos pe perioada

transportului și a depozitării, neavând calitatea de act contabil. Faptul că facturile de achiziție nu au fost înregistrate în contabilitatea societăților furnizoare nu este de natură a atrage sancțiuni pentru societatea reclamantă ci reprezintă indicii privind comiterea de către aceștia a unor fapte de natură penală. Se susține în răspunsul la contestația formulată, că respectivele facturi ar fi fost întocmite în fals, atât timp cât, deși s-au efectuat verificări sub acest aspect de către organele de poliție, nu fost începută urmărirea penală împotriva nici unei persoane și nici facturile nu au fost declarate false de către vreo instanță de judecată.

În al treilea rând, a procedat la înregistrarea în contabilitate a intrărilor de material lemnos în baza unor facturi

În dovedirea cererii sale, reclamanta a depus la dosar înscrisuri.

Prin întâmpinarea formulată, părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a solicitat respingerea cererii reclamantei ca nefondată arătând că, în primul rând, conform notei de control nr. **SRL** și **SRL**, încheiată și transmisă de Inspectoratul de Regim Silvici și de Vânătoare Brașov și a adresei nr. **SRL** și, ca urmare a celor constatate, organele de control au majorat profitul aferent anului 2006 cu suma de **lei** pentru care au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **lei**.

În al doilea rând, potrivit art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate de orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar, conform art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, nu sunt deductibile: cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la baza lor un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Din documentele depuse la dosarul cauzei rezultă că reclamanta a înregistrat intrări de materie primă de la trei furnizori, respectiv **S.C. SRL**, **S.C. SRL** și **S.C. SRL**

în baza unor înscrisuri care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, atât timp cât, din adresa nr. **SRL**, emisă de ITRSV Suceava și nota de control nr. **SRL**, întocmită de ITRSV Brașov, rezultă că avizele de

însoțire a mărfii emise de cele trei societăți furnizoare au fost de fapt achiziționate de la unitățile abilitate de către alte societăți decât cele care le-au emis. De asemenea, din adresele anterior amintite rezultă că administratorii societăților menționate anterior au declarat că nu au avut relații comerciale cu reclamanta și nu cunosc modul în care avizele de însoțire au ajuns la această societate.

În dovedire, s-au depus la dosar înscrișuri și întreaga documentație care a stat la baza emiterii deciziei contestate.

În cauză, la solicitarea reclamantei a fost administrată proba cu expertiză în specialitatea contabilitate (filele 100 – 105 dosar).

Analizând actele și lucrările cauzei, tribunalul reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. , activitatea de inspecție fiscală Suceava a stabilit că reclamanta datorează bugetului de stat suma de lei reprezentând lei impozit pe profit și lei majorări reținându-se, în esență că, în cursul anului 2006, societatea a înregistrat intrări de material lemnos în baza unor documente contabile care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ și că administratorii societăților de la care s-au efectuat intrările au declarat că nu au avut relații comerciale cu societatea.

Potrivit art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate de orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar, conform art. 21 alin. 4 lit. f din aceeași lege, nu sunt deductibile: cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază lor un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Din documentația depusă la dosar, rezultă că reclamanta a înregistrat intrări de materie primă (cherestea netivită) de la 3 furnizori, și anume: S.C.

S.R.L. ; S.C. S.R.L. și S.C.
. S.R.L.

Din adresa nr. emisă de I.T.R.S.V. Brașov, rezultă că avizele de însoțire a mărfii emise de către cele 3 societăți furnizoare au fost achiziționate de la unitățile abilitate de către alte societăți decât cele care le-au emis și că administratorii societăților menționate au declarat că nu au avut relații comerciale cu societatea reclamantă și nu cunosc modul în care avizele de însoțire au ajuns la această societate.

Întrucât societatea reclamantă a înregistrat în contabilitate intrări de material lemnos în baza unor documente ce nu respectă dispozițiile art. 19 și 21 alin. 4 lit. f din legea menționată, tribunalul apreciază că decizia de impunere contestată este legală și temeinică, motiv pentru care va respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive,
În numele legii

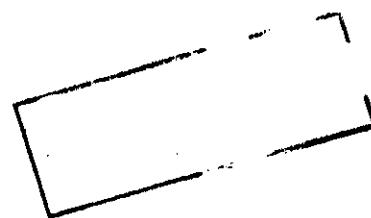
HOTĂRÂȘTE:

Respinge, ca nefondată, acțiunea, având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite” formulată de contestatoarea S.C. SRL , str. nr. , jud. Suceava – cu domiciliul procedural ales la

punctul de lucru din com. , sat. , jud. . în contradictoriu
cu părăta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava.**
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 26 ianuarie 2009.

Președinte,

Grefier,



Red.
Tehnored.
4 ex./